

Naive Theater, 2003

בלי לתעד מלחמות

אנשים אוכלים, מתפללים או משתזפים. הצלם סרגיי מקסימישיין מציג בתערוכה בירושלים את חיי היומיום באזורי עימות מדממים

סרגיי מקסימישיין נולד באודסה שבאוקראינה והחל לעבוד כצלם עיתונות בסוף שנות ה־90. הוא שירת בצבא האדום והחל את קריירת הצילום המקצועית שלו כצלם אירועים חדשותיים, סכסוכים ומלחמות בשביל גופי תקשורת שונים. כעבור כמה שנים עבר לצילומי מגזין.

בתערוכה "צייר לי צילום", המוצגת עתה בבית האמנים בירושלים, הוא מציג תצלומים מרחבי העולם — רוסיה, קובה, עיראק, הודו וגם ישראל, שאליה עבר לפני שנתיים בעקבות מלחמת רוסיה־אוקראינה. מושאיהם הם בעיקר בני אדם. הם אוכלים, מתפללים, משתזפים בשמש, מביטים בבואתם במראה, או מתבוססים בשלג. בשל הקומפוזיציות המהודקות והצבעים העזים של התצלומים אי אפשר לנחש כי הם צולמו באזורי עימות.

אוצרת התערוכה דביר שקד אומרת שמקסימישיין נכח כצלם בזמן משבר בני הערובה בבסלאן ב־2004, אז חטפו טרוריסטים צ'צ'נים מאות תלמידי בית ספר כבני ערובה."הוא סיפר לי שהרגיש שאם לא היתה שם נוכחות של צלמים וכלי תקשורת כל זה לא היה קורה", אומרת שקד. "אחרי האירוע הוא החליט להפסיק לצלם מלחמות. גם כשהוא נמצא באזורים מדממים — אפגניסטאן, ישראל, רוסיה ועיראק — הוא בוחר שלא לתעד מלחמות, אלא רק את חיי היומיום ואת הדברים שמייחדים אותם במקום המסוים הזה מכל מקום אחר".

אופיר חובב

הקולג' התיאולוגי בדג'סטאן, 2008

רוסיה, 2019

חלון של אוטובוס קרקס בסנט פטרסבורג, 2000